

man jo sige til Forklaring af en Sag. Men Sandheden er jo den, at i produktionsmæssig Betydning, hvad Eksporten angaar, har Danmark ikke haft daarlige Tider. Danmark har haft visse økonomiske Vanskeligheder at kæmpe med, fordi Krigstidens Eftervirkninger maatte ramme ogsaa os paa forskellig Maade. Men at sige, at vore økonomiske Vanskeligheder hidrører fra daarlige Tider, saaledes som man f. Eks. kan sige det i England, er fuldkommen urigtigt. Naar man der har haft 1—2 Millioner arbejdsløse, er det, fordi Eksporten fra England til de vante Markeder har lidt Afbrud. Mange af Markederne er helt forsvundet, andre er ødelagt. Englands Eksportvarer er fortrinsvis Industrivarer. Industriens Arbejdere har ikke kunnet finde Beskæftigelse, fordi Industrieksporten ikke har kunnet finde Sted paa den vante Maade. Det er Aarsagen til Englands store Arbejdsløshed. Men Grunden til den store Arbejdsløshed i Danmark er aldeles ikke den, at vor Eksport har været i Uorden, men at vi har tilladt en Import, som i mange Henseender har bidraget til at standse Virksomheder her i Landet.

Til syvende og sidst har Regeringen da ogsaa maattet erkende, at Forholdene ikke var saaledes, at man fortsat kunde lade dem uænset, og derfor mødte den for nogen Tid siden med sin saakaldte samlede Valutaplan; men den maa nu lade Rigsdagen slutte uden at kunne gennemføre noget væsentligt af denne Plan. Kun de to ret ubetydelige Forslag om en Valutacentral, der ikke faar væsentligt andet at bestille end at skaffe nogle Oplysninger, og om en lille Forøgelse af Skatten paa fremmede Handelsrejsende har man kunnet faa gennemført. Regeringens Hovedforslag har man ikke kunnet gennemføre, fordi Regeringspartierne er uenige. Det konservative Folkeparti staar med sit Hovedforslag, som Venstre og Regeringen afviser, og Venstre staar med sit Hovedforslag, Forslaget om Valutaydelsen, som det konservative Folkeparti afviser. De to Partier er saaledes ude af Stand til at danne noget Grundlag, paa hvilket Regeringen er i Stand til at løse Valutaproblemet. Dette overlades til den Rigsdag, der skal fremgaa af det Valg, som nu skal finde Sted den 11. April, og vi maa alle haabe, at denne Rigsdag vil vise sig mere evnerig i denne Henseende, end den hidtilværende Rigsdag har været, at der maa skaffes et andet Flertal her i Rigsdagen, saaledes at dette for vort Land saa afgørende Spørgsmaal kan finde en tilfredsstillende

Løsning. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Ordføreren (N. P. Jensen): Jeg skal ikke forlænge denne Debat synderligt. Der er jo Enighed om Lovforslaget, selv om der ikke er Enighed om Motiverne. Men paa et Punkt fremkom det ærede Medlem Hr. Hauge med nogle Udtalelser, som jeg ikke mener at kunne lade staa uimodsagt fra vor Side. Det var med Hensyn til Venstres Stilling overfor det Forslag, der var fremsat af det tidligere Ministerium. Det var vist i Efteraaret 1919, der var Tale om Oprettelsen af en Valutakommission, eller hvad det den Gang hed, altsaa noget svarende til, men betydelig større end det, vi har vedtaget her i Tinget under Navnet Valutacentral. Det ærede Medlem tilføjede, at den Gang gik Venstre imod det, idet man sagde, at det var et Bankvælde, man vilde indføre, og det vilde Venstre ikke være med til, men nu gennemfører vi netop et Bankvælde som det, vi den Gang angreb den daværende Regering for.

Jeg kan ikke se, at denne Bebrejdelse mod Venstre er berettiget. Det, det ærede Medlem sigter til, kan jo kun være den Valutacentral, der oprettes; men af Lovforslagets § 1 vil det ærede Medlem se, at den bestaar af 3 Medlemmer, hvoraf Handelsministeren vælger Formanden og et Medlem til, medens Nationalbanken udnævner det tredje. Der kan absolut ikke være Tale om Bankvælde, naar Handelsministeren udnævner Formanden og en til af tre. Sagen er lagt ganske anderledes i Ministeriets Haand, end Tilfældet var tidligere. Dertil kommer endnu en stor Forskel paa de to Opgaver. Hvad Valutacentralen, der gennemføres nu, angaar, skal jeg henvise til Lovforslagets § 6, hvor der udtrykkelig siges, at det er den egentlige Valutahandel, Spekulationshandelen i Valuta, der drages ind under Valutacentralens Omraade, men netop ikke det, som det ærede Medlem den Gang og ogsaa den Dag i Dag vil drage med ind, nemlig Varehandelen. Altsaa, Valutacentralen indfører ikke i samme Grad, som det tidligere var tænkt, et Bankvælde, og dens Omraade er et ganske andet og betydeligt snævrere, end man den Gang tænkte sig, saa jeg synes ikke, der er Grund til at rette Bebrejdelser mod Venstre.

I øvrigt skal ogsaa jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen maa jo ikke have hørt, hvad jeg